1845.

LISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 13 Augustus.

Uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD en GRONDGEBIED van VLISSINGEN;

Gezien het bepaalde bij de 3e en 4e Afdeeling

Hedendaags moet worden overgegaan tot het benoemen van Kiezers ter vervulling van een derde deel hetzelve, dat volgens art. 21 en 22 van het Reglement op de Regering der Stad, en naar aanleiding van art. 12 van het zelfde Reglement, en dat dienvolgens de lijst der personen, die Stemgeregtigd en tot Kiezers benoembaar zijn, op de orde gebragt en behoorlijk aangevuld moet worden met alle zoodanige personen, welke, uit hoofde van Inschrijvingen buiten deze Stad gelegen, bevoegdheid hebben gemeegt en om tot Kiezer te worden benoemd, te worden erkregen, waarop dezelve andersints uithoofde van de Regtheid van hun aandeel in de Directe Belastingen in deze Stede, welligt geen aanspraak zouden kunnen maken;

Worden dien tengevolge mitsdien alle die genen welke zich in het bedoeld geval bevinden, uitgenoodigd, om vóór of op den 30sten dezer maand zich ter Stedelijke Griffie aan te melden met exhibitie der quitantien of aanslag-billetten der Directe Belastingen, welke door hen in andere Steden worden betaald.

Ten overvloede wijders ter kennis van de belanghebbenden:

Dat men om tot Kiezer binnen deze Stad te kunnen worden benoemd, jaarlijks in de verponding en andere Hoofdelijke rijksmiddelen buiten het patentregt moet betalen de som van zestig gulden, en dat men om het zelve binnen deze gemeente uit te oefenen in dezelfde Stad jaarlijks niet beneden de f 19 betalen moet, gelijk een ander bij de artikelen 2 en 23 van vorengemeld Reglement is vastgesteld.

Dat volgens de artikelen 7, 8 en 9 van dat Reglement het kiezersregt door mans voor hunne vrouwen, en minderjarige zoons voor hunne moeders, weduwen en voogden worden uitgeoefend, indien zich de moeders in dat geval schriftelijk aan de Regering verklaren, welke harer zoons zij het stemregt in hare plaats zullen doen uitoefenen en dat alle aangiften en verklaringwegens tot op den 26. dezer maand ter Stedelijke Griffie zullen worden aangenomen.

Eindelijk zij aan de In- en Opgezetenen bekend gemaakt, dat van heden af de in het hoofd dezes vermelde ter Griffie voornoemd ter visie zullen liggen, ten einde ieder des verkiezende zoude kunnen onderzoeken of geene personen of omstandigheden zijn geomitteerd, waaromtrent alzoo rectificatie zoude moeten plaats hebben.

Dat de wijders na den 26. dezer maand aan de huizen der regtgeregtigden billetten worden rondgebragt, waarin worden de bij hen in aanmerking komende personen om aldaar te worden benoemd, te getalle als in het billet is, te verkiezen uit de lijst aan het billet geannexeerd, en dezelve in te vullen, terwijl deze billetten behoorlijk geteekend en gesloten zullen moeten gestoken worden in de bus van wege dit Bestuur ter ophaling aan de huizen der Ingezetenen binnen vier dagen na de uitgifte zullen worden rondgezonden.

Ten einde niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gewoonlijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

Gegeven te VLISSINGEN, den 11. Augustus 1845.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.

Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

DE OORHANGERS.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Om te vergeefs beproeven, ging Lamira na eene korte pauze, om den toestand te beschrijven waar Jacques in verkeerde, toen hij zich van alles beroofd zag. Gaarne had hij zijne oogen van den hals gebroken, de speeltafel omvergeworpen en de omstanders zijne gramschap gekoeld. Het luide overleggen der spelers, het geraas der billetjes in de hellende, het eentoonige geroep van den bankier, niet ontegenzeggelijk, dit alles maakte op Jacques den akeligsten indruk. In zijne vertwijfeling snelde hij voort, stortte de trappen beneden sich, eer hij er aan dacht, voor den juwelier, waar zich de onzalige oorhangers in bevonden. De deur stond voor de deur, hij herkende Jacques en sprak tot hem:

Ha, zeide hij, dat ik u morgen vroeg wederzie, om zaken, waarvan gij zoo veel rust in had. Laat toch deze gelegenheid niet voorbijgaan. Geloof mij . . .

Maar den duivel, riep Jacques hem met bevende stem toe, gij en uwe oorhangers, die mij ten val hebben gebragt.

De juwelier trad verschrikt terug en Jacques liep naar de rivier. Lang ging hij op de Pont-neuf op en neder, besluiteloos of het water zou springen of niet. Zijn goede geest overwon. Den nacht bragt hij met wijsgeerige, bespiegelende overdenkingen over de gevaren van het spel, en met het aanbreken van den dag schreef hij aan Caillot, om hem van zijn woord te ontslaan. Vervolgens leende hij van een vriend eenige franken en verliet Parijs, met den wandelstaf in de hand.

De herinnering zijner begane dwaasheid verzelde hem als eene dreigende spookgedaante, en bewaarde hem voor nieuwe verkeerdheden. Bij ging naar zijne moeder, beleed haar zijn ongeluk, en zag naar werk om. Wanneer men vier en twintig jaar oud is, en daarbij ijverig en vol-moed, dan ontbreekt het zelden aan de gelegenheid om fortuin te maken. Jacques ontzag geene moeite, hij liet geen oogenblik ledig voorbij gaan, en door zijne volharding won hij binnen korten tijd het verlorene weder terug, niet door spel of gewaagde ondernemingen, maar door eerlijke vlijt en goed overleg. Hij werd eerlang een vermogend man, en nadat hij Parijs te voet had verlaten keerde hij er met rijtuig terug. Bij zag het Palais-Royal weder, doch het kwam niet bij hem op, het zijn onderdak binnen te treden. De herinnering van Caillot en Marguerite was hem te smartelijk, dan dat hij naar hen vernomen zou hebben. Hij zocht Caillot en diens huis uit zijn geheugen te verbannen; en dit kostte hem te minder moeite, daar de gierigheid van den ouden de eerste oorzaak was van zijn misstap, en de dochter hem nooit ware liefde had ingeboezemd. Hij koesterde weliger jegens beiden een zeker misnoegen, omdat de eerste hem een kortstondig en onschadelijk crediet had geweigerd, en de laatste door hare praalzucht aanleiding had gegeven tot zijnen geheelen ondergang.

Op zekeren dag echter werd hij ondanks zich zelven, tot de herinnering zijner jeugd terug gevoerd. Hij zocht sedert lang eene woning, waar hij een depôt van zijne wijnen, en te gelijk een kantoor als middelpunt zijner handelsondernemingen kon, en las nu in een nieuwsblad dat het magazijn van Durand ten gevolge van bankroet te huur was. De opvolger kon geheel in de plaats treden van den bankbreukigen wijnkooper, voor wien het huurkontract zeer voordeelig luidde. De naam van Durand, die in Parijs zeer menigvuldig is, had in den beginne voor Jacques niets opmerkelijks, doch straat en nommer trokken zijne aandacht, en hij herkende het huis, waar hij omtrent veertig jaar geleden, als bediende gewoond had. Hij wist dat de kelders voortreffelijk waren, en haastte zich om het magazijn in huur te nemen, en zich daar te vestigen. Wat waren de tijden veranderd, en wat groot eind wegs had Jacques niet reeds op zijne levensbaan afgelegd. Hij was de arme bediende niet meer, die met den wandelstaf in de hand, zijn geluk was gaan zoeken; maar een rijk grondbezitter, en lid van een gemeenteraad. Hij werkte niet ijder om zich een bestaan te verschaffen, maar omdat bezigheid hem gewoonte ja zelfs behoefte was geworden. Bij was een grijsaard, doch de ouderdom had hem nog niets van zijne vroegere lichaamskracht, van zijnen opgeruimden aard ontnomen. Op zekeren dag dat hij in zijn kantoor bezig was, trad eene oude vrouw bij hem binnen, en vroeg om eenige oogenblikken gehoor. Zij was zeer beheftig gekleed; zichte, ouderdom en vermoedelijk ook gebrek, hadden haar gestalte gebogen, haar gelaat met rimpels overdekt; en hare haren vergrijsd.

– Gij zijt de opvolger van mijnheer Durand? zoo begon zij.

– Ja.

– De overneming van zijn huurkontract was voor u zeer voordeelig; misschien kan u dit bewegen om eenig medelijden jegens zijne weduwe te betoonen; zijne schuldeischers zijn doof voor hare beden.

– Is Durand dood?

– Sedert drie weken.

– Wat kan ik voor zijne weduwe doen? vroeg Jacques.

– Geef haar eerst maar werk, herneem de arme vrouw, en dan....

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIË.

ROME, den 28. Julij. Wij leven sedert eene week onder eenen zonnengloed van 32 en 33 graden. Men wenscht regen, om de verschroeide aarde te verkwikken. De Tiber, gewoonlijk meer dan 60 voeten diep, is zoo laag, dat de stoomboten in verlegenheid geraken.

ENGELAND.

LONDEN, den 6. Augustus. Het merkwaardigste en buitengewoonste voorval, tot hetwelk de douanen-wet van sir. *Robert Peel* heeft aanleiding gegeven, is welligt de aankomst te Londen van een schip met aardappelen uit de Acorische eilanden. Het inkomende regt is omtrent 10 cent per centenaar. Men heeft deze aardappelen voedzamer bevonden dan die in Engeland gekweekt, en gelukt deze eerste proef van invoering, dan zal men te Londen eene maand vroeger dan gewoonlijk nieuwe aardappelen kunnen eten.

— Voorleden Zaturdag heeft er in eene steenkolenmijn te Crombach, bij Merthyr, in Schotland, eene uitbarsting van het grasuwvuur plaats gehad. Van 200 werklieden, die zich in de mijn bevonden, zijn er 29 door den slag gedood.

— Voorleden Zaturdag had een bakker in de Wildstraat te Londen, het volgende berigt voor zijn venster geplakt: «Deze winkel zal 's avonds om zes ure geopend worden. De eerste vrouw, die zal binnentreden zal een brood van een pond, zes stuivers en een glasje snaps ontvangen; de tweede een brood van een half pond, twee stuivers en een glasje snaps; de derde een brood van vier pond en een glaasje snaps, en alle degenen die een brood van vier pond koopen, zullen twee stuivers of een glasje snaps krijgen." Dit plakkaat had ontelbare nieuwsgierigen uitgelokt, en om zoo vele werd de winkel door eene menigte vrouwen bestormd. De policie-mannen hebben veel moeite gehad, om de goede orde te handhaven.

NEDERLANDEN.

's HAGE, den 9. Augustus. Zijne Majesteit de koning is heden morgen in de residentie terug gekomen. Men is nog altijd in het onzekere, wat het *voornaamste* doel van 's koning reize is geweest; velen veronderstellen, dat het de geldmiddelen van onzen Staat heeft gegolden, even als den politieken toestand van Europa en voornamelijk de West-Indische Bezittingen, die 't gouvernement van Engeland veelligt wel voor eene som geld zoude willen koopen.

De minister *Baud*, die in de Tweede Kamer meer of min zijdeling werd beschuldigd, niet geheel in overeenkomst met de grondwet te hebben gehandeld, — kan deze ook te Londen proeven zijner bekwaamheid hebben gegeven in het schagcheren, dat onze hedendaagsche staatslieden zoo goed schijnen te verstaan? (*O.*)

— Men heeft berigt, dat de elf man, die nog op de Paulusrots waren overgebleven, als overschot van de ekwipagie van den *Jan Hendrik*; na 15 dagen angstig waohten, gered zijn door kapt. *Snel*, van den koopvaarder *Eliza*, van Liverpool, en zij allen te Londen zijn aangekomen. Nadat de manschap gezien had, dat alle pogingen van de Chance om tot hen terug te keeren, mislukt waren, namen zij voorzorgen tegen het uiterste van den nood. De rots werd goed opgenomen; zij had eene halve mijl in omtrek, en was van vele vogelen voorzien; doch water ontbrak er. Het eenige vleesch, dat zij hadden, was een stuk varkensvleesch, hiervan hechtten zij stukjes aan nasiden, en hiermede vingen zij visch, die er zeer overvloedig is. Zij dooden voorts de vogels bij nacht, en bij dag zochten zij eijeren. Zij verfrischten zich eenigsins door het baden in zee, gedurende de zwaarste hitte van den dag; doch het gebrek aan water verschroeide hunne lippen en bragt hen in een staat van bedwelming, waarin zij een paar dagen verkeerden. Den 10. dag kregen zij wegens eene onuitsprekelijke weldaad voor de ongelukkigen, en alle middelen werden aangewend om er zoo veel van te verzamelen, als mogelijk was. En hierdoor herstelden allen tot dat zij den 15. Junij gered werden.

ROTTERDAM, den 9. Augustus. Heden morgen 10 ure is Z. M. de koning, na eenen overtogt van 10½ uur, met het stoomschip *Cyclоop*, van Woolwich alhier aangekomen, en door Zr. Ms. oorlogsbrik *Courier* met een salut begroet geworden. Z. M. ging onmiddelijk over op het stoomjagt *de Leeuw*, waarmede H. D. de reis naar Rotterdam voortzette. Aan de nieuwe sluis aangekomen, werd Z. M. gesalueerd door de aldaar gestationneerde kanonneerbooten. Omstreeks half twee ure heden namiddag, verkondigde de nationale vlag van den toren der grootekerk, dat Z. M. de stad naderde. Bij het opvaren werd het jagt begroet door salutschoten van het op stroom liggende koopvaardijschip van *Oldenbarneveld*, en daarna door die van het wachtschip de brik *Pegasus*, waarvan de ekwipaadje in het wand paradeerde. Z. M. stapte met Hoogstdeszelfs gevolg, bestaande uit Z. E. den heere *J. C. Baud*, minister van kolonien, den luitenant-kolonel *J. P.* baron *Girard Miéllet van Coehoorn*, Zr. Ms. adjudant, en *L. E.* graaf *van Bylandt*, kamerheer van Z. M., die H. D. naar Engeland hadden vergezeld, op de rijkswerf aan wal. Z. K. H. *de prins van Oranje* en Z. Exc. de minister *J. C. Ryk* vergezelden Z. M. Eene menigte volks had zich bij 's lands werf verzameld, en begroette den koning bij zijn vertrek, welke blijken van gehechtheid door Z. M. met zijne gewone minzaamheid werden beantwoord.

ARNHEM, den 9. Augustus. Sedert eenige dagen verspreidt zich in onze stad een gerucht, aan hetwelk wij vroeger bezwaarlijk geloof konden schenken; het blijft echter bestaan, en wordt zoo waarschijnlijk, dat wij er nu haast gewetensaak van zouden maken er geloof aan te weigeren.

Men zegt, namelijk, dat het, bij de herziening van sommiger aangifte voor de personele belasting, gebleken zou zijn, dat zeker voormalig ambtenaar van zeer hoogen rang in deze provincie (ridder en staatsraad tevens) zijne aangifte voor den tweeden en derden grondslag niet overeenkomstig de waarheid zou gedaan, maar ettelijke schoorsteenen en deuren en vensters (opzettelijk? om te fraudéren?) te min zou hebben aangegeven.

Wij weten nog niet bepaald of het gerucht waarheid zij, doch hebben er allezins vrees voor. Mogt het zich bevestigen, dan hopen wij, dat de nalatige de geheele gestrengheid der wet zal ondervinden; daar eene dergelijke fraude minder in den bedoelden ambtenaar — die wel eens den naam (niet de daad?) had, van in de toepassing der belasting-wetten zeer vexatoir te zijn — minder te verschoonen is, dan bij iemand anders. Wij hopen, dat vooral de administratie zich deze zaak zal aantrekken. (*Arnh. Ct.*)

POORTVLIET (eiland Tholen), den 5. Augustus. Heden in den namiddag is de huifwagen van den landman *W. de Graaf*, bespannen met twee paarden, waarin genoemde landman, zijne huisvrouw, zijn zwager *J. Westerweel Ws.* en diens huisvrouw met een kind zich bevonden, door den bliksem getroffen, met dat ongelukkig gevolg, dat de huisvrouw van genoemden *Westerweel* aan de eene zijde is gebrand, ten gevolge waarvan zij doodelijk krank ligt, zoodanig, dat men elk oogenblik den dood van haar te gemoet ziet.

De overige personen zijn onbeschadigd gebleven; terwijl men heeft bevonden, dat het achterste gedeelte van den wagen is gescheurd, en de bliksem zich door een glas van den wagen moet ontlast hebben.

VLISSINGEN, den 12. Augustus. Den 10. dezer, des

namiddag ten half 3 uur, is H. M. de Koningin van Engeland en gevolg, aan boord van het koninklijk stoomjagt *Lightning*, benevens nog twee andere stoombooten, onder het wisselen van wederzijdsche salutschoten, deze stad gepasseerd en de Schelde op naar Antwerpen gevaren.

H. M. stoomjagt *Lightning*, alsmede eene andere stoomboot, zijn heden weder de reede gepasseerd, komende van Antwerpen, bestemd naar Woolwich.

— In het *Antwerpsch Handelsblad*, van den 10. dezer, leest men de navolgende berigten omtrent het 4e. district dezer provincie. Wij nemen deze regelen over, zonder voor de juistheid der daarin vermelde zaken in te staan.

« Men schrijft uit Middelburg in Vlaanderen:

« Sedert eenige dagen loopen er in Zeeuwsch-Vlaanderen benden van 50 à 60 zeeuwsche werklieden, gewapend met stokken, pikhaken enz. Zij gaan bij de boeren en dwingen dezelve hunne Belgische werklieden weg te zenden, en eischen daarenboven spek en brood, alles onder de zwaarste bedreigingen. — Men zegt, dat zij daartoe door de autoriteiten zijn aangezet, eenige zeggen zelfs dat zij door of van wege dezelve daarvoor worden betaald. — Vier marechaussées vergezellen hen en raden de boeren aan hunne eischen te voldoen, om, zeggen zij, alle slechte gevolgen te voorkomen.

« De autoriteiten door de buitensporigheden gesterkt waaraan zij zelven niet vreemd zijn, gaan maatregelen tegen de vlaamsche werkmenschen inspannen. — Men zegt, dat zij alleen van buitenlandsche paspoorten moeten voorzien zijn, schoon velen onder hun niet verder dan een kwartier uurs van hunne woning werken.

« Deze omstandigheid en de aardappelziekte, die hier algemeen heerscht, doen de schrikkelijkste armoede voor den aanstaanden winter te gemoet zien.

INGEZONDEN STUKKEN.

Zeeuwsch-Vlaanderens toestand.

Helaas! zijn dan de goudon dagen
Van vroeg're welvaart spoorloos heen?
Treft ons het lot met nieuwe slagen?
Moet dan de burger immer klagen?
Is er nog niet genoeg geleen?

Neen, Vlaamsche Zeeuwen! eeuwig donker
Blijft u 't verschiet, er rijst geen zon,
Geen bleeke maan, geen stergeflonker,
Geen enk'le flaauwe lichtstraal blonk er
Sints dat uw' lijdensdag begon.

Helaas! verzwagerd aan de boosheid,
Aan 't volk op onzen welvaart tuk,
Ontylood, door broed'ren trouweloosheid,
Door 't volk gekweekt in goddeloosheid,
De laatste schemring van geluk!

Werk, zweeg en zweet, doorvroet uwe aarde;
Vergeefs! gij oogst geen vruchten in!
De vreemd'ling, die u rampen baarde,
Ontneemt wat 't voorgeslacht u spaarde,
Aast op uw zweet, om laag gewin.

Geen koopmansvloot bezoekt uw stranden,
Geen handel vest haar zetel hier;
Het welig graan van uwe landen
Wordt ingeoogst door vreemde handen,
En ledig loopt de werkman hier!

Hier azen vreemden, onverlaten,
(Weleer uw beulen) op uw erf;
U wordt geen plaatse meer gelaten,
Men schuimt het vuil zelfs van uw' straten, —
Zwijg, Zeeuwsche Vlaming! zwijg en sterf!

Men mag hier om geen aalmoes vragen,
Niet stelen, werken... o wat nood!
Reeds lang heeft 't gruwzaam uur geslagen,
De schrikk'lijkst armoede en haar plagen,
Te vreezen boven graf en dood!

Ja, 't leed is bitter, 't leed is grievend!
Gij volk, zoo trouw aan orde en wet,
Zoo vaderland- en koninklievend,
O! gij gevoelt het dubbel grievend,
Als u des vreemd'lings hand verplet!

Wel dient gij nog Oranje's standers,
En draagt den goddelijken naam,
Den dieren naam van Nederlanders,
Nooit waart gij 's huitelings medestanders,
Ver, verre van u was steeds die blaam!

Getuige 't, de edele burgervaders,
Die stout dorst weigren hier 't gezag
't Erkennen van den landverrader!
Getuigen 't, groot en klein te gader!
Getuige 't, die Novembeldag!

Wat is uw loon voor zoo veel trouwe,
O volk? Een zwarte en nare nacht;
Een nacht van misbaar, ramp en rouwe,
Vol ramp voor vader, kind en vrouwe; —
Ach, Neêrland! hoor der broed'ren klagt!

Dring door, mijn zang, tot 's Gravenhage,
Waar Neêrlands broeren zijn vergaârd!
Dring door in 't hart van ieder brave! —
Goddank, voor zulk een diere gave,
Mijn luit is niet vergeefs besnaard!

Neen, 't doe het aan de wereld hooren,
Mijn eeuwig lied voor 't vaderland;
Die heil'ge toon gaat nooit verloren,
Ja, zelfs in de ademtocht aan 't smoren
Herhaalt het: « beulen, eeuwig schand!

« Verga, o vreemde dwang en kluister!
« Zinkt weder in uw eigen niet!
« Ons rijst een zon na 't nare duister
« En klimt in ongekenden luister,
« Zoodra weêr God het licht gebied!"

En gij, zoudt *gij* mijn toon niet hooren,
Gij landliên, zuilen van ons land?
Of is voor *u* mijn lied verloren,
Of wilt gij, hoorende, *niet* hooren?
Dan treffe ook u geregte schand!

Doch neen! zóó zijt gij niet gezonken;
Nog zijt ge uw' brave vad'ren waard!
Zij, die eens door hun deugden blonken,
Zijn niet voor eeuwig ons ontzonken,
Nog bleef hun *kroost* voor ons gespaard!

Welaan, verschaf den armen broeder
Een bete broods, een frisschen drouk,
Vertroost de neêrgebogen moeder,
Wees gij haar kroost ten steun en hoeder,
Opdat ons oud geluk ontwonk!

Maar laat toch niet vergeefs hen bidden,
(Is de arme dan uw broeder niet?)
Verdrijf de vreemden uit uw midden
En de arme zal u zegen bidden
Van Hem die alle heil gebied!

Dan zal de welvaart wederkeeren,
De Zeeuwsche zeden leven weêr!
Dan zullen ze u, o landliên! eeren,
Uw have en goed niet meer begeren,
En 't volk noemt u zijn redder weêr!

O! 't is zoo schoon een vriend te wezen
Van 't volk, dat dankbaar op u ziet;
Is nu een zucht in u gerezen
Dat arme volk ten steun te wezen,
Geen meerder zege vraagt mijn lied!

A..... 4 Aug. 1845. PHILOPATRES.

MENGELINGEN.

Vergelijkingen.

Vele vergelijkingen, in het dagelijksch leven gebezigd, hoe kunstig ook bij elkaar gefaunst, hoe geestig ook voorgedragen, zij missen echter dikwijls die groote overe... in verschillende opzigten, die alleen eene vergelijk... fend kan maken en komen doorgaans alleen neder o... 't oog loopende gelijkenis van een enkel piquant p...

Wilde men uit dat enkele punt tot de gelijkheid ... heel besluiten, hoeveel leeuwen zouden er dan ... hoeveel hazen in bloedzuigers en hoeveel bloedzuig... receturs, controleurs en ontvangers der belastingen ... fers en derzelfden, vele honderden, stoogge... naaijen met galgenstroppen zoude zien gelijk ... men even goed kunnen beweren, dat de gepasseerde ... lige geldleening op den boom der kennis des goed... kwaads geleek.

Zoo heb ik, 's lands schatkist wel eens in één... Danaïden-vat hooren noemen, en hoewel ik door ... aanmaningen van den ontvanger, tot betaling van ... lijks drukkender wordende belastingen, spoedig gewa... welke eigenschap die beide dingen met elkander ge... den, zoo bleef het toch alleen daarbij, dat beiden ... zijn. Voor het overige zal men moeten toestemmen ... vat anders geformeerd is dan eene kist, en dat de ... Danaïden er water in plaats van klinkende spetie in... iets dat ik haar van ganscher harte benijd, want ... lands volk er daarmede afkomen, dan zoude een ieder ... op zijnen voorraad en grootmoedig in zijne offera... schatkist en hare dienaren zoodanig met betaling, ... en achterstand overstelpen, dat VAN HALL en zijne ... spoedig vergeten zouden kwitantie te geven.

Op die manier vergelijkt men ook vele leden omg... Verdieping met Ezels, alleen om hunne verregaan... heid en vergeet men dat een regtschapen ezel op vi... loopt, terwijl een groot aantal dier menschelijke ... door het gestadige kruipen, het loopen totaal verle... ben, en alleen dan hunne beenen zullen gebruiken ... meer te pleugen valt, en het volk moede van het ... durende scheppen die hardhoorige lastdragers z... bezigen, om de anders ongeneeslijke breuk in he... watervat te stoppen.

Over de naïve comparatie van de grondwet ... str... wet, die ik wel eens heb hooren toepas... weinig aan te merken, dewijl die reeds te dikwijls ... en behandeld is om daarover nog verder uit te ... en zal ik alleen aanstippen, dat er even zoo weinig ... de Natie schijnt te bestaan, om het een als om h... uit den weg te ruimen, en zij, uit vrees voor vuile ... dit karreweitje liever aan hare vertegenwoordigers ... laat, die, eere zij hunne menschenliefde, aan ander... heeren het genot gunnen, hunne landerijen met die ... terie te bemesten, en als echte economisten, die p... lucht met wullust in te ademen. (*Het vervolg h...*

(*Kan...*

ADVERTENTIEN.

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* ...
§ § Dingsdag den 19. Augustus 1845, des voor...
§ ten 10 ure, aan het Venduhuis van ...
FRIES, in de Sint Jacobstraat, Wijk G. No. 69, ...
presenteren te Verkoopen:

Eene partij MEUBELEN en HUISRAAD, besta... Tafels, Stoelen, Schilderijen, Koper-, Tin-, Ijz... den- en Glaswerk; mitsgaders eene extra fraaij... NIEUWE MAHONIJHOUTEN MEUBELEN, Pend... wat meer zal worden bijgebragt, waartoe van hed... gelegenheid bestaat.

Daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 12. Augustus. Sedert den 9. dezer ... ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Ned Elven, L. B. Holst, Sundswall, hout; Scheepsl... W. L. Steyn, Nerva, Deelen, Diomedes, C. Bey, Riga, ... zaad; Caroline Louise, N. Michaelsen, St. Petersburg, ... The Gordon, J. Horn, New-Castle, stukgoed; Frederik ... Voss, Riga, hennipzaad; Diana, P. J. Gress, Hull, manuf... The Transit, I. Smith, Cadix, zout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van de... naar zee gezeild.

Bauwina Hendrika, J. de Haan, de jonge Nicolaas ... Schaap, beide ballast Avontuur; Jenny en Marie, J. M... ballast, Oostzee, Restless, J. Bell, boomschors, First E... thilda, C. F. Fretwurst, Elsenaar, Augusta, P. R. Seijer, ... la Gazelle, J. C. Ihlder, Engeland, alle ballast.

Van Brussel gezeild:

Wemelinu, J. K. de Boer, ballast, Avontuur.

Posidon, J. Johansen, onlangs van Heilighafen, al... Londen bestemd.

De weduwe DURAND stamelde; zij was blijkbaar in groote verlegenheid, JACQUES stelde haar zoo goed mogelijk gerust, zij haalde een klein doosje te voorschijn, opende het en toonde hem een paar diamanten oorhangers.

– En dan, ging zij voort, zult gij een goed werk doen, wanneer gij haar deze oorhangers afkoopt.

Ofschoon JACQUES in geen veertig jaar die oorhangers gezien had, herkende hij ze toch aanstonds weder. Het waren dezelfde, die MARGARETHA CAILLOT eens met zoo veel drift begeerd had, en die hem zoo duur te staan waren gekomen.

– Gij zijt dus de weduwe DURAND? vroeg hij.

– Ach ja, Mijnheer.

– JACQUES had er op willen laten volgen: dan zijt gij ook MARGARETHA CAILLOT, doch hij zweeg; hij had haar herkend in weerwil van haar gerimpeld gelaat, en hare armoedige kleeding.

– Hij gaf haar een stoel.

– Maar waarom, vroeg hij, hebt gij u juist tot mij gewend? Ik geloof dat gij beter zoudt doen wanneer gij naar een juwelier ging.

– Ach, de juweliers hernam zij, maken gebruik van de verlegenheid waar zich eene arme vrouw in bevindt. Deze oorhangers hebben acht honderd franken gekost, ik kan 't door de factuur bewijzen, en thans wil men mij niet meer dan vier honderd franken geven.

– Vermoedelijk, liet JACQUES er op volgen, wijl de diamanten in waarde gedaald zijn.... Deze oorhangers zijn u waarschijnlijk zeer dierbaar.

– Het tegendeel is waar; sedert veertig jaar hebben zij mij niet den ongeluk berokkend.

– Hoe zoo? vroeg JACQUES met drift.

– Nu verhaalde de weduwe DURAND wat JACQUES zoo goed wist als zij zelve. Zij was op het punt, gewoest, om een jongman te trouwen, die haar kort voor den bepaalden bruiloftsdag, eensklaps had verlaten, zonder dat zij of haar vader er de oorzaak van hadden kunnen gissen. Bij nader inzien was 't evenwel niet onwaarschijnlijk voorgekomen, dat de oorhangers, waar zij zich nu van wenschte te ontdoen, alhaas voor een gedeelte, de oorzaak van zijne plotselinge verdwijning waren geweest. Om kort te gaan, die oorhangers hadden zoodanig hare begeerlijkheid gaande gemaakt, dat zij later den aankoop tot eerste beding stelde, eer zij DURAND's hand aannam. Zij waren ongelukkig met elkander gewoest: DURAND was oploopend en opvlieëlijk van aard; hij had het huwelijksgoed, van zijne vrouw verkwist, en was eindelijk in de diepste armoede gestorven.

– Ik ben overtuigd, liet zij er op volgen, hadden die verwenschte oorhangers mij niet te verzoeking gebragt, dat ik mijnen eersten verloofde zou getrouwd hebben, en dat hij mij gelukkig zoo wel als rijk zou gemaakt hebben.... Ach ik bezweer u, mijnheer, koop deze diamanten. Gij doet er een goed werk aan, en bevrijdt mij te gelijk van de oorzaak van al mijn leed. Gij hebt zeker eene vrouw of dochter, aan die kunt gij ze ten geschenke geven.

– Ik heb vrouw noch dochter, hernam JACQUES. Stel u evenwel gerust, MARGARETHA, ik koop de oorhangers.

– MARGARETHA! herhaalde de oude vrouw, kent gij mij dan?

– Ja MARGARETHA CAILLOT, 't is niet voor 't eerst dat ik deze diamanten zie.

– Hoe, Mijnheer, gij weet...

– Ik weet dat gij JACQUES, den bediende uws vaders zoud... hebben, en dat de onbezonnenheid van uw bruidegom b... zaakte u te verlaten.... Ik ben JACQUES!

Toen LAURIER zoo ver met zijn verhaal was gekomen stak ... hand uit, om zijne rede te staken.

– Zoo, is de vlesch ledig, en wilt gij eene andere, LAURIER.

– Neen, dat niet, hernam de gast; maar verschaf beet gij niet JACQUES.

– Zoo is mijn doopnaam.

– Nu, dan houd ik 't er voor, ...

– Juist geraden, liet LAURIER er op volgen; gij hebt geschiedenis gehoord. Gij kunt nu ligt denken, dat ik M... tot mij nam en de oorhangers kocht. De arme vrouw h... schuilplaats in mijn buis gevonden, en weg ongestraft ... breken, ik verdrag alles; zij zal hierbij mij hare dag... gen, en sterf ik vóór haar, dan laat ik haar een inko... toereikend om haar voor behoefte te bevrijden.

LAURIER stond op, opende eene kast, en nam een casset... met de diamanten oorhangers.

– Daar zijn zij, sprak hij tot zijnen vriend; zij ... mij zoo lang ik leef, dat beeld te, met spoken gewonnen, ... brengt, in stede van te verrijken, en dat slechts door ... overleg duurzaam geluk wordt verkregen.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.